

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.946 van 19 december 2002
in de zaak A. 69.708/VII-14.327.**

In zake : de n.v. Aannemingsbedrijf L. JANSSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BLANCKE,
kantoor houdende te TERVUREN,
Puttestraat 78

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 77.

DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Aannemingsbedrijf L. JANSSENS op 5 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 6 mei 1996 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 9 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende weigering van de vergunning aan de verzoekende partij, tot het in bedrijf stellen van een inrichting gelegen te 2840 Rumst, Hollebeekstraat 89, in zoverre met dit besluit in artikel 3, § 1, de vergunning wordt geweigerd voor het uitbaten van een

- opslag van 300.000 kg (200 m³) gebroken asfalt;
- opslag van minerale producten op het deel van het perceel gelegen in bufferzone;
- opslag van 3.200 l mazout en 500 l stookolie in bovengrondse houders;
- een verdeelpomp voor voertuigen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en
van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 november 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. MEYER die, loco Advocaat J. BLANCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat A. THIENPONT die, loco Advocaat M. BALLON verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij exploiteert aan de Hollebeekstraat in Rumst een inrichting voor opslag, sorteren en overslag van bouw- en sloopmateriaal. Volgens het gewestplan Antwerpen ligt het bedrijfsterrein deels in industriegebied (artikel 7.2 van het koninklijk besluit van 28 december 1972), deels in een bufferzone (artikel 14.4.5 van hetzelfde besluit), en deels in ontginningsgebied (met nabestemming agrarisch gebied).

1.2. Op 9 april 1992 verleent de bestendige deputatie van de provincie van Antwerpen een vergunning in het kader van het afvalstoffen-decreet, voor een termijn van drie jaar.

1.3. Op 10 mei 1995, nadat de vergunning van 9 april 1992 is verstreken, dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de inrichting. Gevraagd worden:

- opslag van 300 ton gebroken asfalt (1.2);
- opslag en/of sorteren van papier-, hout, karton-, plastic-, metaal- en glasafval (2.1.f);
- opslag en overslag van bouw- en sloopafval (2.2.g);
- opslag van max. 10 ton schroot (2.3.1.a);
- stalling van 1 sorteerkraan en 2 wielladers (15.1.1.);
- lozing van 0,15 m³ normaal huisafvalwater in een sterfput (17.1.2.1);
- opslag van 3.200 l dieselolie en 500 l stookolie (17.3.6.1);
- een verdeelpomp van 0,5 kW (17.3.8);
- een verhakselaar van 55 kW (19.3.2);
- opslag van 357 ton boomstronken (19.6);
- een zeefinstallatie van 52 kW, een graafmachine van 110 kW en 2 wielladers, resp. 104 en 85 kW (30.1.c.);
- opslag van minerale producten op een terrein van 2 ha 43 a 18 ca (30.10.1.);

1.4. Op 9 november 1995 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de vergunning. Er wordt door een milieuconsulent namens de verzoekende partij administratief beroep aangetekend.

Volgende adviezen worden verleend :

- de afdeling stedenbouwkundige vergunningen adviseert gunstig voor zover de exploitatie gebeurt in het industriegebied;
- de afdeling milieuvergunningen adviseert gunstig, behalve voor het gedeelte van de opslag van minerale producten dat in de bufferzone ligt;
- de OVAM adviseert ongunstig, omdat een wijziging van de exploitatie, teneinde de activiteiten uit de bufferzone te verplaatsen, een nieuwe vergunningsaanvraag zou vereisen;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie tenslotte, adviseert deels gunstig, deels ongunstig: gunstig voor hetgeen voorzien is in industriegebied

of er eenvoudig naar toe kan worden verplaatst, ongunstig voor de rest, met name :

- opslag van 300.000 kg (200 m³) gebroken asfalt;
- opslag van minerale producten op het deel van het perceel gelegen in bufferzone of ontginningsgebied;
- indirecte lozing van normaal huisafvalwater in grondwater van 0,15 m³ per dag;
- opslag van 3.200 l mazout en 500 l stookolie in bovengrondse houders;
- een verdeelpomp voor voertuigen.

Als bijzondere vergunningsvoorwaarde moet een bandenwasinstallatie worden opgelegd.

1.5. Op 6 mei 1996 wordt de bestreden beslissing genomen : de vergunning wordt gedeeltelijk verleend zoals geadviseerd door de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

De motivering gaat in essentie als volgt :

"Gelet op de ligging van de inrichting deels in een industriegebied, deels in een bufferzone en deels in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied volgens het gewestplan Antwerpen vastgesteld bij KB van 3 oktober 1979, en op een afstand van circa 200 meter van een woongebied;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften voor wat betreft het gedeelte van de aanvraag gelegen in het industriegebied;

Overwegende dat alle overige inrichtingen die gelegen zijn in het ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied en in de bufferzone niet verenigbaar zijn met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavig beroep in hoofdzaak betrekking heeft op de weigering om een inrichting te exploiteren voor het opslaan, sorteren en recuperatie van bouw- en sloopafval;

Overwegende dat volgende onderdelen van de aanvraag volgens het plan gelegen zijn in het industriegebied:

- de zeefinstallatie 52 kW
- verhakselaar van hout 55 kW
- te sorteren puin
- opslag aanvulzand 5.000 m³
- opslag boomstronken 250 m³
- opslag kalksteenslag 500 m³
- opslag verhakseld hout 250 m³
- opslag gesorteerd en gezeefd puin 1.000 m³

- opslag gesorteerd steenpuin 1.000 m³
- container voor ijzer;

Overwegende dat de opslag voor niet recupereerbaar materiaal klasse II en de sorteerplaats voor het storten van containers deels in een industriezone en deels in een ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied zijn gelegen;

Overwegende dat volgende onderdelen volledig in het ontginningsgebied of de bufferzone zijn gelegen volgens het plan:

- opslag gebroken asfalt 200 m³
- opslag bouwmaterialen 325 m³
- mazouttank 3.200 l met verdeelpomp en de mazouttank van 500 l
- de transitzone voor containers
- diverse containers voor hout, glas, metaal, kabels, karton, ijzer, ...;

Overwegende dat de stortvloer gelegen is in industriegebied; dat deze activiteit dan ook kan vergund worden; dat de nodige ruimte aanwezig is om de containers voor de verschillende frakties toch in het industriegebied te plaatsen;

Overwegende dat de 3 voertuigen (2 wielladers en een graafmachine) op het plan getekend zijn op de grens tussen industrie- en ontginningsgebied, doch net in het ontginningsgebied; dat gelet op het verplaatsbaar karakter van deze voertuigen en het feit dat het niet gaat om exact aangeduide stalplaatsen, het perfect mogelijk is deze voertuigen binnen de industriezone te plaatsen;

Overwegende dat de eigenlijke activiteit waarvoor vergunning gevraagd wordt, gebeurt op het gedeelte van het perceel dat gelegen is in de industriezone; dat dergelijke activiteiten inderdaad bij voorkeur dienen te gebeuren op een industriezone; dat er in werkelijkheid evenwel opslag gebeurt in de bufferzone; dat de aanvraag tot opslag van minerale producten op 2 ha 43 a 18 ca niet mogelijk is op het gedeelte van het perceel in de industriezone; dat deze beperking geen wijziging van de aanvraag inhoudt doch louter een slechts gedeeltelijk toekennen van de aangevraagde inrichtingen;

Overwegende dat er langs de straatkant een groenscherm is; dat de activiteiten plaatsvinden op een lager gelegen gedeelte van het perceel; dat gesteld kan worden dat er geen overmatige geluidshinder zal zijn;

Overwegende dat het vervoer van en naar de inrichting beperkt is, nl circa 10 containers van 20 m³; dat deze frequentie van aan- en afvoer niet als overmatig hinderlijk kan beschouwd worden;

Overwegende dat de exploitant beschikt over een veegmachine; dat de Hollebeekstraat op regelmatige tijdstippen grondig gereinigd wordt; dat bij plaatsbezoek geen abnormale vervuiling werd vastgesteld; dat deze hinder dan ook miniem is;

Overwegende dat de bandenwasinstallatie, zoals reeds opgelegd in de vorige vergunning, onverwijld dient te worden geplaatst;

Overwegende dat de indirecte lozing van normaal huisafvalwater in grondwater via een sterfput werd gevraagd, aan een debiet van 0,15 m³/dag; dat echter een mogelijkheid bestaat om aan te sluiten op het openbaar rioleringsnet wat vanuit milieutechnisch standpunt te verkiezen is; dat in dergelijk geval de indirecte lozing in grondwater verboden is volgens artikel 4.3.3.1.7° van titel II van het Vlarem; dat deze indirecte lozing dan ook wordt geweigerd;

Overwegende dat alle sorteeractiviteiten dienen te gebeuren op een vloeistofdichte vloer met afwatering, conform de toepasselijke voorwaarden uit titel II van het Vlarem, subafdeling 5.2.2.4;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd:

- bij naleving van de vergunningsvoorwaarden zal er voor de omgeving geen overmatige hinder zijn;
- de activiteiten gebeuren in een industriegebied waar deze ook thuis horen, behalve de opslag van minerale producten in de bufferzone en ontginningsgebied wat niet kan toegestaan worden; het toezicht op eventuele illegale opslag in de bufferzone staat los van deze aanvraag; overtreding hierop sluit niet uit dat de activiteiten in de industriezone kunnen vergund worden;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behoudens wat het volgende onderdeel van de aanvraag betreft: opslag van minerale producten in de bufferzone of het ontginningsgebied, de indirecte lozing van normaal huisafvalwater in grondwater, de mazouttank van 3.200 l met verdeelpomp en de mazouttank van 500 l;
[...]"

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel neemt

"(...), bij toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde grondwet, uit de schending van artikel 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en van de artikelen 7.2.0, 8.2.1.3. en 14.4.5. van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen,

doordat de aangevochten weigering van hinderlijke activiteiten steunt op de ligging ervan in de gewestplanbestemming 'bufferzone', waar deze bufferzone zich situeert tussen een industriegebied en een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen,

terwijl op de overheid een verbod rust om, in de gevallen waar zij aan aanpalende gebiedsdelen met elkaar te verenigen bestemmingen geeft, in het gewestplan in een bufferzone te voorzien";

dat zij verwijst naar arresten van de Raad van State waarin gesteld werd dat een bufferzone, in de zin van artikel 14.4.5. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 een afzonderlijk bestemmingsgebied is dat dient om twee gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn te scheiden;

dat naar haar oordeel dit artikel enerzijds de verplichting inhoudt om in de gevallen waarin niet kan vermeden worden om aanpalende gebiedsdelen niet met elkaar te verenigen bestemmingen te geven, in het gewestplan in een bufferzone te voorzien en anderzijds wanneer de aanpalende gebiedsdelen verenigbare bestemmingen krijgen, het verbod om in een bufferzone te voorzien; dat, voorts, zij betoogt wat volgt :

"Te dezen bevindt de bufferzone, waarin de verwerende partij de geweigerde activiteiten situeert, zich ter hoogte van de eigendom van de verzoekende partij tussen het industriegebied en een aan de overzijde van de straat ingeplant gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

Dit zijn geen met elkaar onverenigbare bestemmingen. Integendeel: een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen is, overeenkomstig artikel 8.2.1 van het KB van 28 december 1972, een nadere aanwijzing van een industriegebied. Anderzijds kunnen in een industriegebied zonder nadere aanwijzing - zoals te dezen - ook ambachtelijke bedrijven worden toegelaten.

Door tussen zo'n verenigbare bestemmingen niettemin een bufferzone vast te stellen heeft de verwerende partij artikel 1 Stedenbouwwet en de artikelen 7, 8 en 14 van het K.B. van 28 december 1972 geschonden.

De weigering van de in deze bufferzone gesitueerde activiteiten steunt derhalve op een onwettig motief";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat een industriegebied en een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1972 niet met elkaar te verenigen zijn en op zijn minst ten behoeve van de plaatselijke ordening van elkaar gescheiden dienen te worden; dat zij opmerkt dat als het al zo is dat een ambachtelijk bedrijf ook kan worden toegelaten in industriegebied, dit niet betekent dat grote bedrijven toegelaten zijn in ambachtelijke zone zodat beide bestemmingen in die zin wel degelijk onverenigbaar zijn; dat zij stelt dat de bufferzone in casu vier taken vervult :

"- ze scheidt een industriegebied van een gebied voor ambachtelijke bedrijven en K.M.O.'s. Deze gebieden hebben in het KB van 28 december 1972 hun eigen kenmerken en hun eigen hinderlijkheid. Het is niet onmogelijk of onredelijk om te oordelen dat in bepaalde gevallen een scheiding tussen deze gebieden nodig is;

- ze vergroot de afstand tussen de activiteiten op het perceel C 34 v (de aanvraag) en het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen op perceel B 450 K3;

- ze vergroot de afstand tussen de activiteiten op perceel C34 v (de aanvraag) en het woongebied aan de oostzijde van de Hollebeekstraat (sectie B nummers 445 en volgende);
- ze scheidt het industriegebied van de snelverkeersweg aangegeven op het gewestplan (de bestaande Hollebeekstraat).

Al deze taken, zo niet minstens één van deze taken, en hoger aangeduide motieven zijn een voldoende reden om te oordelen dat het aanbrengen van de bufferzone geoorloofd, nuttig, nodig en wettig was";

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord betwist dat industriegebied en gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen onverenigbare bestemmingen hebben; dat zij vooreerst verwijst naar de artikelen 7.2 en 8.2.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 die zij citeert; dat zij stelt dat een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen slechts een nadere aanwijzing is van industriegebied en dat er moeilijk sprake kan zijn van onverenigbaarheid tussen een hoofdbestemming en een bestemming met nadere aanwijzing; dat de verzoekende partij in de rechtspraak van de Raad verduidelijking vindt over de verhouding tussen de artikelen 7.1 en 8.2.1 die naar haar oordeel "tweeërlei" is :

"Enerzijds bepaalt artikel 7.2. de regels betreffende het grondgebruik voor alle industriegebieden. Indien niet nader is aangewezen om welk soort industriegebied het gaat, geldt enkel dit artikel.

Anderzijds blijft artikel 7.2. van toepassing, ook indien nader is aangewezen om wat voor industriegebied het gaat. Artikel 8.2.1. wijkt immers niet af van artikel 7.2. De vereiste dat het gebied een bufferzone bevat, geldt dan ook voor alle industriegebieden, ongeacht de nadere aanwijzing. En in de drie soorten industriegebied zijn de in artikel 7.2. opgesomde complementaire dienstverlenende bedrijven toegelaten.

Slechts de drie nadere bestemmingen sluiten mekaar uit: in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en k.m.o.'s zijn geen industriële ondernemingen toegelaten en in een gebied voor vervuilende of milieu-belastende bedrijven mogen geen ambachtelijke bedrijven worden ingeplant.

Stellen dat een industriegebied en een gebied voor ambachtelijke bedrijven en k.m.o.'s met elkaar niet verenigbare bestemmingen hebben, miskent dan ook de artikelen 7.2. en 8.2.1. van het K.B. van 28 december 1972.

Een bufferzone heeft trouwens niet tot doel om de ongemakken, verbonden aan de exploitatie van hinderlijke inrichtingen op te vangen, maar heeft een stedenbouwkundige, esthetische en ordeningsfunctie. Een ordeningsreden om een gebied voor ambachtelijke bedrijven te scheiden van een industriegebied is er zeker niet.

Aangezien het industriegebied en het gebied voor ambachtelijke bedrijven en k.m.o.'s in beginsel niet onverenigbaar zijn, is de ertussen vastgestelde bufferzone onwettig";

dat de verzoekende partij voorts als volgt de stelling verwerpt als zou de bufferzone bedoeld zijn als buffer tussen het industriegebied en het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen op perceel B 450 K3 :

"De ligging van dat laatstgenoemd gebied toont evenwel aan dat de bufferzone zeker niet zo'n doel heeft. Het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen ligt ten noorden van het gebied voor ambachtelijke bedrijven en k.m.o.'s, dat door de bewuste bufferzone van het industriegebied gescheiden is. Rondom dat gebied voor gemeenschapsvoorzieningen is alzijdig een andere bufferzone ingeplant.

Indien de bufferzone al tot doel zou hebben om het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen te scheiden van het industriegebied, valt niet in te zien waarom die zone niet werd ingeplant voorbij het gebied voor ambachtelijke bedrijven. De redenen om een industriegebied en een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen van elkaar te scheiden - zo zij al bestaan, quod non - gelden evenzeer m.b.t. een gebied voor ambachtelijke voorzieningen.

Er bestaat bovendien geen principiële onverenigbaarheid tussen een industriegebied en een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, in die zin dat diverse bouwwerken zowel in het ene als in het andere gebied kunnen thuishoren. Men denke aan een afvalverwerkingsbedrijf (Cfr. Parl. Vr. van 3 februari 1989, *T.B.P.*, 1989, 717). Slechts bij bijzondere, concrete omstandigheden kan een onverenigbaarheid tussen deze twee gebieden aangenomen worden.

Te dezen bevat het betrokken gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen een (thans volgestorte) stortplaats voor industrieel afval, waar in hoofdzaak het gipsafval van PRAYON RUPEL werd gedeponeerd. Bij de vaststelling van het gewestplan was dit specifiek grondgebruik reeds bekend, en in uitvoering. Het betreft dus geenszins een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen waar een school, een ziekenhuis, een bejaardenvoorziening of dergelijke is gevestigd.

De bufferzone is dus, al zou hij tot doel hebben om het industriegebied en het gebied voor gemeenschapsvoorzieningen te scheiden - quod non, evenzeer onwettig bij gebreke aan enige onverenigbaarheid tussen beide gebieden";

dat op het argument dat de bufferzone zou bedoeld zijn als afscheiding ten aanzien van het woongebied aan de oostzijde van de Hollebeekstraat, de verzoekende partij erop wijst dat ter hoogte van het perceel waarop de milieu-vergunningsaanvraag betrekking heeft, er geen woongebied ligt aan de overkant van de straat, maar enkel het gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en

middelgrote ondernemingen; dat de afstand tussen het betreffende perceel en het woongebied door de bufferzone niet wordt vergroot, dat enkel het meer zuidelijk gelegen gedeelte van de bufferzone die functie heeft, zodat de memorie van antwoord op dit punt feitelijke grondslag mist; dat met betrekking tot de ingeroepen afscheiding van de op het gewestplan voorziene snelverkeersweg, de verzoekende partij stelt :

"Een snelverkeersweg is een hoofdverkeersvoorziening, opgesomd in artikel 4.8.2.1. van het K.B. van 28 december 1972, en geen bestemmingsgebied, zoals bedoeld in artikel 2 van dit K.B. Een hoofdverkeersvoorziening is, door zijn aard, geen bouwwerk dat geplaatst wordt binnen een bestemmingsgebied, maar een voorziening die verschillende gebieden doorkruist (R.v.St., Gemeente CHAUMONT-GISTAUX, nr. 23.684, 18 november 1983; DAMIEN, nr. 27.015, 15 oktober 1986; v.z.w. WAVRE-URBANISME ET ENVIRONNEMENT, nr. 28.059, 10 juni 1987; v.z.w. REGIONALE AKTIEGROEP LEEFMILIEU DENDER EN SCHELDE EN STAD AALST, nr. 41.962, 11 februari 1993).

Een verkeersvoorziening is dan ook in zekere zin bestemmingsongevoelig (Cfr. R.v.St., REDANT, nr. 41.265, 3 december 1992).

Een bufferzone, zijnde een bestemmingsgebied met als functie twee gebieden met een onverenigbare bestemming van elkaar te scheiden, kan dan ook niet als functie hebben om een verkeersvoorziening van een bestemmingsgebied te scheiden.

En zelfs al zou men aannemen dat een bufferzone ook t.a.v. verkeersvoorzieningen een scheidingsfunctie kan vervullen maakt de verwerende partij niet begripbaar waarom een industriegebied een bestemming zou hebben die niet verenigbaar is met een snelverkeersweg. Het omgekeerde ligt eerder voor de hand.

Evenmin maakt de verwerende partij duidelijk waarom het betrokken industriegebied wel van de snelverkeersweg zou moeten worden afgezonderd, maar het lager gelegen woongebied niet.

Het is duidelijk dat de verwerende partij deze en de twee voorgaande 'functies' van de bufferzone er tracht bij te slepen, in het besef dat de enige functie die de bufferzone ter hoogte van de eigendom van de verzoekende partij werkelijk vervult, m.n. het scheiden van een industriegebied van een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, geen wettige grondslag kan bieden voor deze zone";

2.4.1. Overwegende dat artikel 14.4.5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalt :

"De bufferzones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die

ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden";

2.4.2. Overwegende dat het oordeel of de bestemmingen van gebieden al dan niet met elkaar te verenigen zijn alsook het antwoord op de vraag of gebieden ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten worden gescheiden, zaak is van discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de bevoegde overheid; dat de Raad van State, wat die beoordeling betreft, zich niet in de plaats van de bevoegde overheid mag stellen; dat alleen een kennelijk onredelijke beslissing van die overheid kan worden gesanctioneerd;

2.4.3. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de kwestieuze bufferzone, waarbinnen het geweigerd gedeelte van de inrichting is gelegen, een bufferzone vormt tussen enerzijds een industriegebied en anderzijds deels een woongebied en deels een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen; dat de inrichting van de verzoekende partij gedeeltelijk is gelegen in het deel van de bufferzone dat zich bevindt tussen het industriegebied en het gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen;

2.4.4. Overwegende dat de artikelen 7 en 8 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, nader bepalen waarvoor de industriegebieden in het algemeen, de gebieden voor vervuilende industrieën, de gebieden voor milieubelastende industrieën en de gebieden voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen bestemd zijn; dat krachtens artikel 8.2.1.3. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 de gebieden voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen bestemd en derhalve voorbehouden zijn voor deze bedrijven en ondernemingen, alsook voor opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot, met uitsluiting van afvalproducten van schadelijke aard; dat krachtens die bepaling in de gebieden voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen geen plaats is voor industriële ondernemingen van welke aard ook; dat de regelen opgesomd in het koninklijk besluit van 28 december 1972 er op zijn gericht om een behoorlijke ruimtelijke ordening en goede aanleg van de plaats te verzekeren en te vrijwaren; dat dus ook het verbod tot vestiging van industriële ondernemingen in een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen in deze doelstelling moet worden ingepast; dat vanuit die optiek gezien, de overheid niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door tussen beide gebieden een bufferzone als bedoeld in artikel 14 van evengenoemd koninklijk besluit in te stellen; dat de overige argumenten die de verwerende partij aanbrengt ter verantwoording van het instellen van bedoelde bufferzone voorkomen als overtoollige motieven die niet moeten worden onderzocht; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien december tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.